

Nr 971

Av herr Åsling m. fl., *angående kapitalmarknadens funktion och kreditpolitikens effekt på den regionala balansen.*

(Lika lydande med motion nr 813 i Första kammaren)

En bättre regional balans i utvecklingshänseende mellan skilda delar av landet framstår som allt angelägnare. De olägenheter, som stora och växande skillnader i regional utveckling medför i dagens samhälle, skapar svår-
bemästrade problem på samhällslivets alla områden. Överexploatering och miljöförstöring kontrasterar mot dåligt utnyttjande av naturresurser i andra delar av landet. Storstadens sociala problem har sin spegelvända motsats i glesbygden.

Många år av diskussion kring problemen med den regionala utvecklingen, en alltmera omfattande lokaliserings- och arbetsmarknadspolitik och en rad temporära åtgärder har gett erfarenheter som entydigt visar på att det här rör sig om problem som inte kan lösas utan stora insatser på bred bas med en klart angiven entydig målsättning. Under årens lopp har en rad delområden kartlagts, och hela den regionala utvecklingspolitiken är nu inne i ett nödvändigt skede av analys. Grundläggande kännedom om väsentliga områden inom samhällslivet saknas dock ännu. Detta gäller t. ex. kreditmarknadens roll i regionpolitiken. Eftersom kreditväsendet spelar en grundläggande roll för näringslivets och samhällets utveckling, känns detta som en svår brist.

Situationen under perioden av särskilt hårda kreditrestriktioner under år 1969 torde kunna vara belysande för hur kreditpolitiken kan påverka den regionala utvecklingen. Omsorgen om valutareserv och kronans ställning på den internationella marknaden motiverade först upprätthållandet av ett högt diskonto och sedermera även införandet av hårda kreditrestriktioner. Det finns skäl förmoda att denna hårda kreditpolitik i mycket betydande omfattning motverkade den för lokaliseringspolitiken angivna målsättningen. Erfarenheterna bestyrker den gamla iakttagelsen att dyrare krediter och en ransonering av krediter i första hand går ut över mindre lönsamma näringar och regioner med ett mindre expansivt näringsliv, medan expansiva regioner och näringar, som besitter en högre grad av konkurrenskraft om kapitalet, fortsätter eller snarast relativt sett ökar sin möjlighet att dra till sig ledigt kapital. Kreditpolitiken konserverar på detta sätt lätt en bestående tendens till koncentration av det ekonomiska livet. Kreditmarkna-

